

Отъ много трудъ болестъта на Априлова се усилила. Презъ 1847 г. той отишелъ да се лѣкува въ Бруса (Мала Азия).

На връщане се отбилъ въ Габрово, посрещнатъ много тържествено отъ цѣлото население. Тука той свикалъ гражданитѣ, наредилъ учил. настоятелство и поканилъ всички да даватъ помощи за училището, въ което да се учатъ богати и бедни.

Василь Априловъ, макаръ и слаботѣлесенъ, поради дългата си гръдна болестъ, сухъ, ималъ хубавъ образъ. Габровци му се чудѣли, като го видѣли съ бръснати мустаци. До тогава тѣ не били виждали такъвъ човѣкъ, нито облѣкло, като неговото. Презъ есенъта Априловъ

Сегашна класна стая

тръгналъ да си върви, но на пѣтъ за Одеса умрѣлъ на 2 окт. 1847 г. въ градъ Галацъ. Той оставилъ за габровското училище 60,000 рубли = 4 милиона лева. Завещанието на Априлова се изпълнява отъ Никола Палаузовъ и Василь Н. Рашеевъ.

Василь билъ погребанъ въ галацкитѣ гробища. Но презъ 1897 г., по случай 50 години отъ смъртъта му, коститѣ му били изкопани и пренесени въ Габрово.

Габровското априловско училище най-първо било първоначално. Сетне се обърнало въ главно училище